

РЕШЕНИЕ

№ 19335

гр. София, 09.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4052** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 1087 от 29.02.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав по НАХД № 12027/ 2023 г. е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-022413 от 03.11.2022 г., издадено от началник сектор към СДВР – отдел „Пътна полиция“, в частта с която на Г. К. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 25, ал. 2 ЗДвП и е

отменено Наказателно постановление № 22-4332-022413 на началник сектор в ОПП-СДВР, с което на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП на Г. К. Б., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 100,00 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от два месеца за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ ЗДвП.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН решението е обжалвано от Г. К. Б. с искане да бъде отменено обжалваното решение, като се отмени изцяло Наказателно постановление № 22-4332-022413 от 03.11.2022 г., издадено от началник

сектор към СДВР – отдел „Пътна полиция“. Релевираните с жалбата касационни основания са за нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила - чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

В съдебно заседание пред Административен съд София – град касаторът, редовно призован не се явява, представлява се от адв. П. Г.. Поддържа жалбата, претендира разноски по делото.

Ответникът, редовно уведомен, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба. Счита, че делото следва да се върне на надлежния съд за изясняване на фактическата обстановка.

Съдът, като взе предвид релевираните с нея касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, на На 13.10.2022г., около 13:20 часа, в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]жалбоподателят Г. К. Б. управлявал лек автомобил марка „Ф.“, модел „Г.“, с рег. [рег.номер на МПС], с прикачено към него полуремарке за товарен автомобил от категория 02, с рег. [рег.номер на МПС]. Пред № 85 жалбоподателят Б. извършил маневра за частично навлизане в съседната дясна пътна лента, без да пропусне движещия се по нея лек автомобил марка „Пежо“, модел „Партнер“, с рег. [рег.номер на МПС], управляван от свидетеля А. Х. Д., вследствие на което реализирал пътнотранспортно произшествие с него. Свидетелят Д. подал сигнал до тел. 112 за случилото се. Жалбоподателят Б. напуснал местопроизшествието преди пристигане на полицейските органи и около 14:10 часа се върнал отново. На местопроизшествието пристигнали свидетелите Л. С. Й. и С. Т. К. - служители на ОПП-СДВР и свидетелят К. съставил протокол за ПТП № 1826829/13.10.2022г., а

свидетелят Й. съставил на жалбоподателя Б. акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 820755/13.10.2022г. за извършени нарушения на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП и на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП в присъствие на жалбоподателя Б. и на свидетеля К.. Жалбоподателят Б. получил препис от акта на същия ден.

Въз основа на цитирания акт, на 03.11.2022г. Д. Д. Д. -началник сектор в ОПП-СДВР издала наказателно постановление № 22-4332-022413/03.11.2022г., с което на жалбоподателя било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200,00 лева за нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, както и административни наказания „глоба“ в размер на 100,00 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от два месеца за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП. На 10.08.2023г. на жалбоподателя Б. бил връчен препис от наказателното постановление.

Фактичката обстановка по делото пред СРС е установена от събраните по делото доказателства и доказателствени средства - показанията на свидетелите А. Х. Д., Л. С. Й., С. Т. К., писмо с вх. № 289041/17.10.2023г. с приложение - 1 бр. СД, декларация - 2 броя, скица на ПТП, Протокол за ПТП № 1826829/13.10.2022г., справка картон на водача, Заповед № 513з- 4445/29.06.2017г., Заповед № 8121 к-13318/28.10.2019г., Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установява извършването на нарушението по чл. 25, ал. 2 от

ЗДвП, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

От друга страна, СРС е приел, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление относно нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗДвП не съдържат всички законоустановени реквизити регламентирани в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, поради което е отменил НП в тази му част.

Решението е правилно.

Фактичката обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на свидетелите и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП предвижда, че при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две

съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента. Съответно разпоредбата на чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП гласи, че който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 – в случая неспазване на правилата за предимство, причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

Решаващият съд е обосновал извод за осъществяване на вмененото на касатора нарушение, който се подкрепя изцяло от установените по делото факти. СРС е събрал всички относими и възможни доказателства и не е налице неизяснена фактическа обстановка, каквито са твърденията на жалбоподателя. Няма индиция или данни, че по делото са налице и други доказателства, необходими за изясняване на фактическата обстановка.

Неоснователно е възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН и Постановление № 10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

С поведението си Г. К. Б. е нарушил горесцитираната разпоредба, за което законосъобразно е санкциониран с налагането на глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП.

От друга страна, правилно въззивния съд е приел, че незаконосъобразно е наложено второто наказание, тъй като не са налице обективни доказателства, че след реализиране на ПТП водачът не е останал на място, въпреки че не е постигнато съгласие между двамата участници в ПТП относно обстоятелствата във връзка с неговото настъпване.

Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с ПТП, без да напуска местопроизшествието, да уведоми съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълнява дадените му указания.

Съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. В случая на Г. Б. е наложена глоба в размер на 100 лв. и

лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

Правилно въззивния съд е приел, че в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление липсва описание на второто вменено нарушение, тъй като не е посочено кое е пострадалото лице от транспортния инцидент, във връзка с което за жалбоподателя е съществувало задължение да остане на местопроизшествието на посоченото основание. В случая единствено е посочено, че жалбоподателят „не остава на мястото на ПТП до пристигане на органи на МВР“. Законосъобразно СРС е приел, че в случая липсата на пълно словесно описание на нарушението е ограничило правото на защита на жалбоподателя, тъй като го е лишило от възможността да разбере в извършването на какво нарушение е обвинен и в пълен обем да реализира правата си по организиране на своята защита, респективно съдът да прецени има ли извършено нарушение и дали същото правилно е подведено под съответната правна норма. Всяка липса на конкретно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които същото е извършено, винаги представлява съществен порок на наказателното постановление и е абсолютна предпоставка за неговата отмяна по отношение на вмененото деяние.

При съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление, освен установеното нарушение, по пункт 2 от НП, досежно вмененото деяние по чл. 123, ал. 1, б. „б“ от ЗДвП.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК вр. чл. 63в ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН.

Водим от горното Административен съд – София град, VII Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 1087 от 29.02.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав по НАХД № 12027/ 2023 г.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.